

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **T. S.**, zast. Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2016, č. j. OAM-960/ZA-ZA04-P16-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2017, č. j. 63 Az 18/2016 – 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Petru Křížákovi, MBA, LL.M., advokátu se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jím rozhodl, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že důvodem stěžovatelovy žádosti o mezinárodní ochranu byla obava z výhrůžek soukromé osoby. Stěžovatel se v zemi původu věnoval řecko-římskému zápasu a během jednoho ze zápasů došlo k závažnému zranění jeho protivníka, které vedlo až k ochrnutí. Otec soupeře stěžovateli vyhrožoval smrtí.

[3] Krajský soud přisvědčil žalovanému, že se nejedná o důvod k udělení mezinárodní ochrany, jelikož se stěžovatel mohl domáhat ochrany v zemi původu. Byť ze shromážděných informací vyplývá, že Kyrgyzstán není zemí s vysokým stupněm demokracie a vyskytují se i problematické případy v oblasti dodržování lidských práv, nelze bez dalšího tvrdit, že by tamější orgány nebyly schopny nebo ochotny stěžovateli ochranu poskytnout. Tvrzení, že je to vyloučeno, neboť otec zraněného zápasníka je vysokým funkcionářem na prokuratuře

v Biškeku, bylo pouhou nepodloženou domněnkou stěžovatele. Informaci o postavení této osoby získal pouze zprostředkovaně od trenéra a sám prohlásil, že neví přesně, jakou pozici na prokuratuře zastává. Se státními orgány přitom nikdy žádné potíže neměl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Důvody stěžovatelovy kasační stížnosti lze dle jejich obsahu podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Předně uvedl důvody, pro které považuje kasační stížnost za přijatelnou. Má za to, že se týká otázky, která doposud nebyla plně řešena judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně zda lze trvat na tom, aby žadatel nejprve vyčerpал vnitrostátní prostředky ochrany před hrozcí vážnou újmu ze strany soukromých subjektů i za situace, kdy jsou bezpečnostní složky v zemi původu zkorumpované a nekompetentní.

[6] Ze zpráv o zemi původu dle stěžovatele vyplývá, že v Kyrgyzstánu existují velmi nízké standardy právního státu, nejsou dodržována lidská práva, policie je zkorumpovaná. Hrozba vážné újmy mu přitom hrozila ze strany vysokého představitele prokuratury, proto po něm nebylo možné žádat, aby se na policii obrátil. Domnívá se, že mu měla být udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu.

[7] Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že jeho rozhodnutí bylo založeno na řádně zjištěném skutkovém stavu. Odkázal na jeho obsah, podstatnou část ve vyjádření zopakoval a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem.

[10] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ vyložil.

[11] Předmětem projednávané věci bylo posouzení splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Stěžovatel má za to, že mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy ze strany soukromé osoby, proti kterému nemá v zemi původu možnost ochrany.

[12] Předně se mýlí v tom, že jeho kasační stížnost otvírá právní otázky, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. Soud již v minulosti konstatoval, že původcem vážné újmy podle § 14a zákona o azylu může být i soukromá osoba, a to pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu (srovnej např. rozsudek ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 – 62). Uvedenému závěru navíc v současné době odpovídá výslovná zákonná

pokračování

úprava (srovnej § 2 odst. 6 a § 14a odst. 1 zákona o azylu). Nejedná se tedy o otázku, pro kterou by bylo třeba kasační stížnost stěžovatele přijmout k věcnému projednání.

[13] Pro úplnost lze uvést, že přijatelnost kasační stížnosti nemohla být založena ani tím, že by se krajský soud od uvedených závěrů odchýlil. On i žalovaný správní orgán z nich vycházely (srovnej str. 6 odst. 2 správního rozhodnutí a str. 6 odst. 1 napadeného rozsudku).

[14] V projednávané věci tedy šlo pouze o posouzení skutkové otázky, zda stěžovatel měl v zemi původu prostředky efektivní ochrany. Žalovaný správní orgán i krajský soud zhodnotily, že ano. Vycházely z toho, že stav právního státu není v Kyrgyzstánu dobrý, za stěžejní však považovaly, že stěžovatel neuvedl žádné zvláštní důvody, pro které by právě on měl mít problémy se státními orgány. Za takových okolností nebylo možné předpokládat, že jsou mu prostředky ochrany nedostupné. Tvrzení, že mu hrozí vážná újma ze strany vysokého funkcionáře prokuratury, u kterého je vyloučené, aby byl regulérně vyšetřován policií, vyhodnotily jako ničím nepodloženou domněnku.

[15] Stěžovatel toto odůvodnění v kasační stížnosti relevantně nezpochybnil. Obecně zopakoval, že Kyrgyzstán je zemí s nízkými standardy právního státu, jsou v něm porušována lidská práva a policie je zkorumpovaná, nereagoval však na vysvětlení, že se nelze bez dalšího domnívat, že by se tyto deficity projevily v jeho případě (např. pro příslušnost k diskriminované skupině, na základě předchozích zkušeností se státními orgány apod.). Zopakoval pouze tvrzení, že potenciální původce vážné újmy je ve vysokém postavení na prokuratuře v Biškeku, nereagoval ale na důvody, pro které žalovaný správní orgán a krajský soud nepřikládaly tomuto tvrzení význam. Žalovaný zdůvodnil, proč je považoval za spekulativní, respektive nevěrohodné, čemuž krajský soud přisvědčil a stěžovatel nijak nevyvracel. Za těchto okolností neměl Nejvyšší správní soud prostor k tomu, aby jejich závěry jakkoli přehodnocoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[18] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 Azs 108/2017 – 19, ustanoven zástupcem Mgr. Petr Křížák, MBA, LL.M., advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava. Podle § 35 odst. 8, věty první, ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[19] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem dva úkony právní služby, kterými je první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem, a písemné podání ve věci samé – podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby zástupci stěžovatele náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. S ohledem na skutečnost, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka přiznané odměny podle ustanovení § 35 odst. 8, věty druhé, s. ř. s. o tuto

daň ve výši 21 %, tj. o částku 714 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tedy činí 8 228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu